

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Թող, ընկե՛ր իմ . . .

Թո՛ղ, ընկե՛ր իմ, դրժոխաշունչ, բիրտ ձրմեռ,
Որպես դահիճ, անշարժ հսկե մեր դրռան...
Թող անդալար, անջերմ սահեն մեր օրեր,
Եվ մեր ուղին աչքից ծածկեն բուք-բորան...
Մի՛ վրհատիր... հուսով նայի՛ր դու հեռուն.
Մե՛ր սրտումն է, մեր գարուն...

Թո՛ղ, ընկե՛ր իմ, չարագուշակ, սև ամպեր
Մեր հեգ կյանքին սպառնան ամպրոպ ու կայծակ...
Թո՛ղ թանձրանա մեր շուրջ գիշեր մահաբեր,
Եվ մեր աչքից ծածկե ոսկի՛ արեգակ...
Մի՛ վրհատիր... անվախ նայի՛ր դու վերև.
Մե՛ր սրտումն է մեր արև...